

Matti Nurilan soittohistoria

Isäni Heikki soitti Domino yhtyeessä klarinettia ja saksofonia, joten kuulin aivan pienestä pitäen isäni soittoa ja aina kun Domino harjoitteli. Hän alkoi opettaa klarinetin soittoa minulle heti kun sormeni alkoivat ”yltää” klarinettiin. Kun Kälviälle perustettiin seurakunnan torvipojat torvisoittokunta, liityimme serkkuni Riipan Tapanin kanssa siihen. Olin silloin noin 13-14 vuoden iässä. Isäni ja Tapanin äiti olivat sisarukset. Minä soitin torvipojissa klarinettia ja Tapani soitti alttorvea. Kun Tapani sai harmonin haimme pikkuserkultani Markukselta Kokkolasta Dominon kontrabasson ja aloimme yhdessä soittaa niin vimmatusti. Isäni näytti alkuun miten bassoa soitetaan. Kun Tapanin äiti kuoli vuonna 1966 ja isäni sairastui, muutti Tapani meille. Soitimme silloin joka ilta ja väliin päivälläkin.

Arviolta 1967-68 aloin tuurata Markusta, joka soitti Tahti-Pojissa. Tuurasin häntä aika monesti ja myöhemmin myös Haaviston Mikkoa, joka tuli Tahtipoikiin Markuksen jälkeen. Keikat olivat pääasiassa ravintoloissa, Osulassa, Seurahuoneella ja patteriston kerholla. Osulassa ja Seurahuoneella oli aina kuukauden sopimus, viisi iltaa viikossa ja tupa aina täynnä väkeä. Tahti-poikain solisti Heikki Nopanen oli hyvä laulaja ja aivan loistava esiintyjä, flirttaili ja iski silmää naisille ja naiset tykkäsivät. Basson soittoa harjoittelin aina kun kuuntelin radiota tai levyjä. Siinä kehittyi korvakuulosoitto, ettei tarvinnut nuotteja. Silloin voi lähteä soittamaan tuuraussoittoja ilman harjoituksia.

Samoihin aikoihin tai ehkä hieman myöhemmin, perustimme ensimmäisen yhtyeemme Jerichon. Orkesterissa soittivat Tapani Riippa aluksi haitaria, Veli-Matti Lassila oli rummuissa ja lauloi, Jaakko Mäkelä basso, Juhani Mäkelä kitara ja itse soitin tenorisaksofonia. Koska rahaa oli niukasti, ei aluksi ollut kunnan soittimia. Jaakolla oli haitari, jota Tapani alkoi soittaa. Jaakko teki itse bassokitara. Vahvistimiin ei liioin ollut rahaa, joten kokosimme vanhoja radioita, joiden kautta soitimme. Bassovahvistimeksi oli kytketty kaksi radiota sarjaan ja niille lastulevystä kotelo. Domino yhtyeen jäljiltä oli iso bassorumpu ja isotomi, sekä kaksi peltilautasta. Niistä ja nuottitelineen jalasta kehitimme hi-hatin. Veli-Matilla oli virvelinrunko ilman kalvoja ja rahan puutteessa täytyi itse kehittää kalvot. Meillä oli lampaita ja kun teurastimme niitä, oli nahkoja kuivaamassa seinällä. Otin siitä nahan, ajoin villat pois tukanleikkuukoneella, sellaisella käsikäyttöisellä klipsulla ja siitä saatiin yläkalvo. Alakalvo tehtiin muovisesta apulantasäkistä ja niin meillä oli rummut. Myöhemmin mummuni lainasi meille rahaa, että saimme ostettua oikeat rummut. Maksoimme niitä sitten vähitellen mummulle takaisin. Lauluvahvistinta lainasimme joskus Kälviän Tarmolta. Niillä oli vahvistin kuulutuksiin järjestämässään eri tilaisuuksissa. Sitten ostimme kitaravahvistimen ja sen kautta laitoimme kaikki, laulun, urut ja kitaran. Pian aloimme saada oikeita keikkoja, joista saimme sen verran säästöön, että saimme hankittua parempaa kalustoa. Silloin oli soittopaikkoja paljon ja keikkaa oli mukavasti. Jaakko Mäkelä lähti 1971 Koskelan bändiin ja me jatkoimme lyhyen aikaa neljästään. Juhani soitti välillä bassoa ja minä fonia ja sitten minä bassoa ja Juhani kitaraa.

Jerichon ajoilta tulee mieleeni yksi tapaus, kun olimme menossa Kannuksen Lestinkrouviin keikalle Myllykankaan Pentin taksilla, jossa oli peräkärri perässä. Kärriyssä oli sivulta aukeava kansi. Kannukseen päästyämme, jätti Pentti kärriyn krouvin eteen ja lähti takaisin Kälviälle. Aloimme purkaa kärriä, minä olin kärriyssä ja nostelin laitteita alas, otin ensin keulalta ja kärriyn painopiste muuttui. Kärri kippasi ja kansi löi isoon näyteikkunaan ja koko lasi hajosi siihen. Lasiliikkeestä tultiin laittamaan siihen uusi lasi. Muistaakseni kärriyn vakuutus korvasi lasin, ettei meidän tarvinnut maksaa.

Tapani lähti jo samana vuonna Kiviahon Tanen yhtyeeseen ja kun vielä Veli-Matti lähti poliisikouluun, perustimme uuden bändin, nimeltään Kolibri. Siinä soittivat Kalevi Toivonen – urut, Hannu Moilanen – kitara ja laulu, Juhani Mäkelä – basso ja minä toimin rumpalina. Teimme jonkun aikaa keikkaa tällä kokoonpanolla, kunnes Mäkisen Endo soitti syksyllä 1972 ja kertoi, että ovat perustamassa uutta bändiä ja kysyi, että lähdenkö basistiksi siihen. Niin lupauduin siihen ja Kolibri jatkoi vielä jonkun aikaa, vaihtuvin rumpalein.

Aloitimme Alfies-yhtyeen kanssa 1972 kokoonpanolla, jossa soittivat Alf Mylläri, Endo Mäkinen, Markku Valo, Timo Kamsula ja minä. Pirjo Moilanen oli laulusolistina keikoilla. Tämä porukka oli myös KUF:n revyyorkesteri. Alfin lapset, Mika ja Annika Mylläri soittivat usein mukana, Annika huilua ja Mika trumpettia.

Vuoden 1974 kesällä bändi kasvoi ja mukaan tulivat Bengt Huhta, Raimo Kylmänen ja Kauko Mattila. Kamsula jäi siinä vaiheessa pois ja tilalle astui Harri Kuorikoski. Singlen Hiljainen huone äänityksessä syyskesällä, ei Harri ollut vielä mukana. Äänityksessä oli mukana Kyösti Karhula, joka ei kuitenkaan kuulunut bändin vakiokokoonpanoon eikä kulkenut mukana keikoilla. Vähän myöhemmin liittyi myös Jouko Antere (pasuuna) tähän orkesteriin. Tämä suuri orkesteri oli voimissaan vuoden 1975 loppuun. Valon Maken siirryttyä Rexi & Napoleoniin tuli Simo Peltola hänen tilalleen. Ison bändin lopetettua, jatkoimme kokoonpanolla Alf Mylläri, Endo Mäkinen, Simo Peltola ja minä. Orkesterin nimikin muutettiin muotoon Alf Mylläri Kvartetti. Emme käyneet enää lavoilla soittamassa, vaan soitimme Kokkolan klubeilla Sällskapsklubben, Kauppaseura, Keskipohjalaisten klubi ja Mustakari, jossa soitimme monta kesää vakituisesti kaikki tanssi-illat.

Alfiesin ajoilta muistuu hupanen juttu, kun olimme keikalla jossain pohjoisessa. Saattoi olla Sodankylässä. Olimme Endon Mersu 405 pakettiautolla liikkeellä ja Endo itse ajoi. Kesken matkanteon Endo pysähtyi lisäämään öljyä autoon. Minun saksofonilaukku oli tietysti öljypöntön edessä ja Endo nosti laukun tielle. Aamulla kotiin saavuttuamme, menin hakemaan fonia perältä, vaan eipä se siellä ollutkaan. Kysyin Endolta, että missä minun foni on, jolloin Endo kauhtui, että ei kai se jäänyt sinne tielle. No, Endo lainasi oman foninsa minulle ja soitin sillä niin kauan, että oma löytyi. Endo laittoi sitten Lapin lehtiin ilmoituksen, että jos joku löytää saksofonin tieltä, niin laittaa sen Kokkolaan ja niin jonkin ajan kuluttua, joku oli löytänyt fonin ja palautti sen Kokkolaan.

Vaihtelevin kokoonpanoin jatkoimme Alfin kanssa vielä pitkälle 90-luvulle asti. Orkesterissa esiintyivät mm. sellaiset soittajat kuin Tommi Peltola, Vaasalainen Patrick Lax, Matti Oja, Robert Forss, Kenneth Ågren, Mika Mylläri, Heikki Pohto ja paljon muita, joita ei enää jaksaa muistaa. Heikki muuten oli Seinäjoelta ja tuli tunnetuksi Bumtsi-Bum orkesterin fonistina. Oheinen kuva on Miilun jameista vuodelta 1978, jossa vierailevana artistina esiintyi pianisti Teuvo Suojärvi.

Jatkoin soittoharrastustani sitten erilaisissa projektikokoonpanoissa ja mm. Haaviston yhtyeen kanssa tehtiin kaksi kasettia. Ensimmäisellä kasetilla oli mukana Risto Järvelä laulu, Martti Haavisto urut, Timo Kamsula kitara, Unto Laaksonen rummut ja minä bassossa. Toisella kasetilla oli rumpaliksi vaihtunut Simo Peltola. Mukana tällä kasetilla oli myös Eero Korpimo haitari. Lisäksi joissakin kappaleissa olivat mukana Mauno Järvelä viulu, Aimo Järvelä vibrafoni, Lasse Huntus klarinetti, Matti Järvelä saksofoni ja Matti Leppäniemi trumpetti.